

דף הדרכה:

שיחה עם הורים לחניך צמי"ד קיים:

דבר ראשון- נפלה בחלקכם זכות גדולה לשלב חניך צמי"ד בשבט! זה תורם לחניך צמי"ד עצמו- מקום חברתי להיות שייך אליו בגילאים בהם החברה משמעותית להתפתחות ולבניה של האישיות והביטחון העצמי. וכן לשבט המשלב- זה מפתח אכפתיות, רגישות, אחריות והכלה בשבט. לפעמים אנחנו בתור מדריכים משלבים נתקלים בקשיים עם החניך המשולב בשבט. מגוון הקשיים האפשריים הוא רחב, ולכן לא נפרט כאן. כאן מוצג כלי מדהים שיכול לפתור הרבה מקשיים אילו- שיחה עם הורי החניך המשולב (בשיתוף הקומונר בעת הצורך).

שיחה עם הורים זהו אמצעי אדיר שאפשר להרוויח ממנו הרבה. ההורים מכירים את הילד שלהם הכי טוב, הם יודעים מהם נקודות החוזק והקושי שלו, וכדאי לנו להיעזר בהם על מנת לעזור לחניך שלנו להיות משולב טוב יותר. צריך להבין שאנחנו רוצים לעבוד בשיתוף פעולה יחד עם ההורים, המטרה שעומדת לעיני כולנו היא לעזור לילד שלהם שהוא החניך שלנו, אנחנו בעצם רוצים להיעזר בהורים על מנת לעזור לילד שלהם. חשוב מאוד לבוא עם הגישה הנכונה- גישה מכבדת ומקשיבה להורים, ולא שופטת. הורים לילדי צמי"ד לפעמים יכולים להיות טעונים ופגיעים כאשר מדברים על הקושי של הילד שלהם. חשוב להבין שגם ההורים בעצמם עוברים התמודדות יומיומית מול הילד, שהיא לא תמיד פשוטה עבורם. יכול להיות שהם חוו חוויות שליליות מהעבר שמשפיעות על היחס שלהם כלפי הסביבה בנושא הצמי"ד של ילדם. בעקבות כל זה, צריך להיזהר ולהיות רגישים למה שההורים משדרים ואומרים, ולשדר אנחנו כבוד ואכפתיות, **וכמובן שלא לשפוט אותם.**

יש מקרים שנראה לנו כי אי אפשר לדבר עם ההורים, או שזה נראה לנו מוזר שנפנה אליהם. חשוב להבין כי אם פונים להורים בצורה נכונה, ולפעמים גם קצת משכנעים אותם, הם ירתמו לשיחה משמעותית שתעזור להתמודדות עם החניך. צריך לא להתבייש לפנות להורים, וניתן גם להסביר להם על חשיבות השיחה בעיניכם על מנת לשכנע אותם להתגייס לטובת העניין. נסביר להורים כי אנחנו רוצים ללמוד מהם, רוצים את העזרה והעין המקצועית שלהם על הילד, על מנת שיהיה לו יותר טוב בשבט. הורים רוצים בטובת ילדם, ולכן לרב יסכימו ויענו ברצון לשיחה כזאת. יש לצין כי ישנם מקרים בהם שיחה עם ההורים אינה אפשרית מכל מיני סיבות. במקרים כאלו **בהתייעצות מראש עם רכזת צמי"ד** נחשוב על דרכים אחרות לשמוע מידע על החניך והדרכים הנכונות לפעולה איתו. אולי ממסגרת בית הספר, או ממכר של המשפחה וכדו'. כמובן שהכול צריך להיעשות מתוך מחשבה וזהירות, וחס וחלילה לא לפגוע בהורים שאנחנו כביכול מדברים מאחורי הגב שלהם.

אז מה עושים בפועל אחרי שהחלטנו לדבר עם ההורים?

• הכנה של המדריכים:

לפני השיחה על המדריכים לשבת עם עצמם (במידת הצורך לשתף קומונר / מלווה / רכזת צמי"ד), ולחשוב במדויק היכן נקודות הקושי אותם הם חווים מול החניך המשולב, ולחשוב על לפחות שתי דוגמאות ספציפיות לסיטואציות שממחישות את נקודות הקושי האלו. החשיבה מראש תוכל למקד את השיחה ולייעל אותה, כאשר המדריך יקבל מענה מההורה עבור נקודות הקושי המדויקות. הדוגמאות הספציפיות חשובות מפני שההורה לא נמצא בפועל בסניף ויכול להיות שלא נפגש עם סיטואציות כאלו בבית, וחשוב שהוא יבין את הקושי של המדריכים, על מנת שיוכל להציע לו פתרון מתאים.

• שיחה עם ההורים:

מטרת השיחה כאמור היא ללמוד מההורים איך לעזור לחניך, המחשבה היא שאם נלמד מההורה על דרך ההתמודדות עם החניך והיחס המתאים אליו, נוכל לא רק להתעסק בכיבוי שרפות אלא למנוע אותם מלכתחילה. היחס צריך להיות בגישה חיובית- איך יהיה יותר טוב, איך נפתח את היכולות של החניך ונשתמש בהם להעצמה וקידום.

מהלך השיחה:

- **מה הצמי"ד בכלל?** כדאי לפתוח בלבקש מההורים שיספרו מה הצורך המיוחד של הילד שלהם, וכיצד הוא מתבטא במצבים שונים. ההבנה הבסיסית הזאת של מהות הצורך המיוחד יכולה לשנות את זווית ההסתכלות של המדריך על החניך, ולהפיל הרבה אסימונים של חוסר הבנה בהתנהגות החניך.
- **הקושי של המדריכים**- לאחר מכן ניתן לשקף את מצב החניך בסניף ובשבט מעיני המדריכים, כפי שהם רואים, לתאר גם נקודות חוזקה שלו ולא רק נקודות חולשה. כאן המקום לתיאור הדוגמאות שהמדריכים הכינו מראש.
- **פתרונות ההורים**- לשמוע מההורים מה יש להם להציע, איך ניתן להתמודד עם הקשיים שהועלו, מה הם היו עושים במצב הזה.
- **מה עוזר קשה לחניך?** לשמוע מההורים מה מרגיע את החניך ומה עלול לעצבן אותו
- **גבולות**- לקבוע יחד עם ההורים את הגבולות שמתאימים לחניך הזה. חניכי צמי"ד הרבה פעמים צריכים גבולות ברורים ומותאמים יותר מילדים אחרים. יש גבולות של הסניף, ובתוך גבולות הסניף כדאי לקבוע מה הגבולות הנכונים להציב לחניך הזה, ומה עושים במידה והגבול שנקבע בשיתוף עם ההורים מופר. שיתוף ההורים בגבולות גורם לגבולות להיות יותר מדויקים עבור החניך, ונותן להם חוזק ומעמד רב יותר.
- **שיתוף פעולה!** להזמין את ההורים לשיתוף פעולה הדדי, היכן ההורים יכולים לסייע ולעזור, למשל לפני מסע או טיול למצוא מלווה, או לעשות עוד פגישה שיחה מורחבת על לקראת הטיול והאתגרים שלו, או לסכם עם ההורים כי ניתן להתקשר אליהם בעת הצורך אחרי פעולות ספציפיות, עדכון קבוע של המדריך על מצב החניך וכו'.

מוצע לסכם את הפגישה בסיכום שמצורף למטה. הדבר מקל מאוד לאחר זמן להסתכל אחורנית ולפעול בהתאם לשיחה עם ההורים. את הסיכום לשלוח במייל משותף להורים, לקומונר ולמלווה הסניפי.

בהצלחה רבה!

צופיה, רכזת צמי"ד:

zm@tarel.org.il \ 0548088759